Перший крок до референдуму

Увечері 3 вересня у Києві відбулися збори громадян — так офіційно вони називалися, хоча ініціаторами їх проведення були близько 20 політичних партій і рухів України, які вирішили розпочати підготовку кампанії за референдум по достроковому припиненню повноважень Верховної Ради.

240 громадян — представники ПДВУ, СДПУ, ОСДПУ, ДемПУ, ПЗУ, УРП, Київської крайової організації Руху, «Нової України» — розглянули три питання: про референдум, про формулювання питання референдуму, про вибори ініціативної групи по збиранню підписів за проведення референдуму.

«Ви за дострокове припинення повноваження Верховної Ради України після проведення дострокових виборів парламенту України у 1993 році?» Таке запитання затверджено зборами. Під ним будуть збирати підписи члени ініціативної групи, затвердженої на зборах.

Костянтин ПАРИШКУРА.

Отакої!

В КОЖНІЙ ХАТІ — СВОЄ СВЯТО

Народний рух Тернопілля започаткував у обласному центрі нове свято. На Співочому полі відбувся урочистий мітинг-похід з нагоди третьої річниці походу жителів міста до обкому комуністичної партії.

«Інтелект».

Влада Рад і влада Президента

«Я ПРАЦЮЮ В СИЛЬНІЙ КОМАНДІ»

Сьогодні до дискусії, розпочатої «Голосом України» про розподіл влади в країні і дальшої розбудови державності, підключається представник Президента України в Миколаївському районі Миколаївської області В. Чайка.

— Валентине Семеновичу, вже понад 100 днів ви працюєте у команді Президента і можете порівняти колишню управлінську структуру в масштабі району з новою. На чию користь порівняння?

— Звичайно, нової. Раніше від прийняття рішення виконкомом районної Ради до його втілення була дистанція великого розміру. Ми могли забалакати будь-яку справу. До того ж за колективне рішення відповідали всі одинадцять членів виконкому, а точніше — ніхто. Зараз вантаж відповідальності я відчуваю на своїх плечах. І тягти з вирішенням будь-якої проблеми не можу. А раніше треба було дочекатися чергового засідання виконкому, підготувати купу паперів, погодити вирішення питання «нагорі»... Ви знаєте, зараз бюрократії стало менше. І люди, особливо керівники господарств, це відчули одразу.

— До речі, про ваші стосунки з «горою». Ви були серед п'яти претендентів на посаду представника Президента в області і навіть за підсумками голосування на сесії облради посіли третє місце, але призначення отримав інший. Не вплинуло це...

— Ні. Анатолій Кирилович Кінах першим зателефонував мені і запропонував очолити районну держадміністрацію.

— І це незважаючи на ваше партапаратне минуле?!

— Думаю, що Кінаху було відомо про нього. Але ні на посаді другого секретаря райкому, ні — інструктора обкому не шантажував нікого партійним квитком, не шельмував. Це можуть підтвердити люди. А досвіду

набув чималого, вивчив проблеми району, знав людей, і вони знайомі з моїми сильними і слабкими сторонами.

— Вам не здається, що існує паралелізм у роботі держадміністрації і районної Ради народних депутатів? І взагалі — чи не заважають Ради працювати представникові Президента?

— Паралелізму ми уникаємо дуже легко: Ради у нас займаються більше соціальними проблемами, держадміністрація — виробничими. І запитання я поставив би інакше: чи потрібні Ради в існуючому вигляді? Здається, ні. Районна Рада має бути менша за кількістю. Тоді і звання депутата до чогось зобов'язуватиме, і зайвої балаканини буде менше. Та головне, вважаю, що держадміністрація і Ради повинні не ділити владу, а працювати в одній упряжці. Не хочу хвалитися, але у нас це виходить.

— В області кажуть, що Чайці легко працювати: в районі є радгосп «Степовий», який завдяки відомому в Україні директору Погорєлову і план витягне, і зразкове село показати зможе...

— Та хіба у нас один Погорєлов! У радгоспі «Зеленоярський», де директором Євген Овсієвський, газифікується село, готові до здачі два житлові будинки, реконструюється будинок для старих та інвалідів. З приходом у колгосп «Космос» нового голови — Миколи Петровського — господарство ожило, а колишнє неперспективне село має новий мікрорайон, споруджує школу, будинок культури. І одразу виробничі показники колгоспу поліпшились. Так що ми не тільки до Погорєлова можемо повезти по досвід. Скажімо, той же Петровський відкрив невеликий переробний цех, де виготовляються ковбаси, копчене м'ясо. Його продукцію у Миколаєві знають всі. У нього ж діє і установка з виробництва стінових блоків, які дачники купують залюбки. Отак і заробляє для господарства гроші, бо саме сільськогосподарське виробництво стає малорентабельним.

— Валентине Семеновичу, мабуть, нам не обійтися без запитання про жнива і врожай, бо всім відомо: Миколаївщина, як і сусідні області, постраждала від посухи.

— Ці жнива були найважчими за останні десять років, бо зерно горіло на очах. Вихід був один: жнивувати стисло. Жнива майже всі господарства завершили за 12 днів. Середня урожайність — 19,8 центнера з гектара, а озимої пшениці — 20,2. В окремих господарствах, де вміло використовували зрошення і добрива, показники вищі. Скажімо, у радгоспах імені Тельмана 38 центнерів з гектара, «Степовий» — 33,4, «Нечаянський» — 25,1. Але в цілому господарства через посуху зазнали серйозних втрат, і ми вдячні урядові за підтримку, надану області. У нас в районі не тільки зернові погоріли, овочі, кукурудза — не в кращому стані...

Проте люди руки не опускають, бо знають: наодинці з бідою їх не залишать. Днями у нас в районі був керівник обласної держадміністрації Анатолій Кирилович Кінах. Він зустрівся з селянами

— Над чим зараз працює районна держадміністрація?

— Головне — стабілізувати економіку району і поповнити його казну. У мене на особливому контролі виплата зарплати, пенсій, регулярне забезпечення сіл хлібом, іншими продуктами харчування. Люди повірили у нову структуру влади, вважають її сильною командою — від Президента до його представників у районах, і важливо не втратити кредит довіри.

Олександр ВОЛОДИМИРОВ.

Той, х
буть, діста
не дивно)
от бензин
на той же
також не в

Згоден,
зане, абсу
як то кажу
ція». Деще
бували одн
приємство
ка митниця
боки.

Вже пон
співпрацюв
компанією
забезпечує
сподарств
каської, Н
ластей. За
вдяки коме
ті підприє
подарські
мали близ
бензину за
ніж в Укр
сом російс
запропонув
вати «цукр
спрощення

Інцидент

ВІЛЬНЕ НЕБО, або ШЛЯХАМИ РУСТА

У Прилуках приземлився дельтамотоплан, пілотований громадянами Бельгії Люком Лефевром та Карлом Разімоном. Правоохоронні органи четвертий день з'ясовують обставини і причини їхньої появи в районі Прилуцької авіабази найсучасніших супербомбардувальників ТУ-160, які в НАТО називають «Блек Джек». Військові сумніваються у випадковості візиту бельгійських громадян із знімальною апаратурою на Чернігівщину.

— Це несправедливо, — сказав мені Карл Разімон. — Головна мета нашої поїздки — довести, що залізна завіса між Сходом і Заходом впала і літати над Україною можна вільно. До речі, маємо на це відповідний дозвіл Міністерства оборони України. Без перешкод залетіли в російський Білгород. Поверталися через Суми. Про існування авіабази й не підозрювали.

З неофіційних джерел стало відомо, що пілоти-любителі значно відхилилися від маршруту. У Прилуках гостей не чекали, тому зустріч виявилася не дуже гостинною.

— Вже сутеніло, коли вони приземлилися, — каже начальник Прилуцького аеродрому Галина Демчук.

— І ви виявили пильність?

— Ну й питання ви ставите...

Подробиці про розслідування читайте в наступних номерах «ГУ».

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

Анонс

ФЕСТИВАЛЬ У ДАРУНОК

пропонує фестиваль газети «Вечірній Київ» 12 вересня — на Андріївському узвозі, Гідропарку, у парку Перемоги, 13 вересня — на стадіоні «Динамо», у Центральному парку культури і відпочинку.

Знову вересень, а отже, п'ятий фестиваль «Вечірки». Непомітно, але природно вплівся фестиваль у розмаїте столичне життя, став самобутнім та неодмінним штрихом осінньої палітри.

Самодіяльне та комерційне, воно має тисячі й тисячі добровільних помічників, тому кожен на святі почувається не як гість, а як повноправний господар.

Нинішнє свято разом з працівниками редакції готують держадміністрації Києва, Київської області, Подільського району столиці, Міністерство культури України. Спонсорами виступають Укррічфлот, корпорація «Київбуд», шахта імені Засядька (Донецьк), зовнішньоторговельне зовнішньоекономічне об'єднання «Укрзовнішінтур», орендне підприємство «Росток», інноваційний лікувально-діагностичний концерн «Ескулап», донецький торговий дім «Райдуга».

Від кожного свята-фестивалю кияни чекають чогось нового, якоїсь ізюминки. Досі їх сподівання справджувались. А що буде цього разу?

Звичайно ж, окрасою програми стане перша в Україні постановка перлини національного мистецтва, славетної опери Гулака-Артемовського «Запорожець за Дунаєм», що відбудеться на стадіоні «Динамо». Сузір'я артистів постане перед глядачами — Марія Стефюк, Анатолій Солов'яненко, Анатолій Мокренко, Лідія Забіляста, Владилен Грицюк. Доповнена чудовими декораціями, батальними сценами, піротехнічними та світловими ефектами, різноманітними трюками, опера обіцяє стати неповторним видовищем.

Вперше місто та область влаштують величезний ярмарок, вперше глядачі побачать над стадіоном повітряне шоу, вперше на Дніпрі пройде регата на призи «Вечірки». Не стояли раніше в центрі міста і супербатути «Клоун», які спеціально для свята доставлять на Маріїнський майдан з Лівобережжя працівники парку Перемоги. Знайде своїх прихильників і бліц-лотерея для передплатників «Вечірнього Києва»: кожен одержить шанс виграти, може, навіть кольоровий телевізор чи мікрохвильову піч. І вже за традицією — конкурс силачів, парад духових оркестрів, карнавал, зустріч із читачами, широка дитяча програма, безліч конкурсів, атракціонів, змагань, виставок...

Зголоднієте, то смачного: від морозива до козацького кулешу. Купити сувенір із символікою свята — нема проблем. Як і всі попередні, нинішнє свято-фестиваль добродійне: кошти поповнять Фонд Мазепи.

Отож — усі на свято! Приходьте, і ви аж ніяк не пошкодуєте. Пожалкуєте лише, що це велелюддя, оркестр голосів, поглядів, настроїв, це чудове й захоплююче дійство закінчиться. І скажете: нехай воно повториться.

Діти с

ЩО В ГОРЩ

Кажуть, люди через надмірну цікавість втратили рай. Проте така вже наша вдача: кортить зазирнути до чужого горщика. А коли вже йдеться про «горщик» народного депутата — й поготів, бо влада, вже так повелося, сама по собі передбачає перчений компромат. Та що там не кажіть, плітки — це завжди відсутність інформації. Цю думку поділяє і Андрій Осадчук — син відомого українського поета, народного депутата Петра Осадчука.

— Андрію, як поставився батько до твого рішення створити сім'ю у 21 рік, та ще й зробити його дідом?

— Цілком нормально. А появі онука зрадів.

— Кого більше любить: Андрія Андрійовича чи Андрія Петровича?

— Мабуть, таки Андрія Андрійовича, як сина Андрія Петровича. Взагалі, сьогодні увага всієї родини прикута до нового члена сім'ї.

— Певно, вже складаєте проекти майбутнього виховання. Ти пристанеш до досвіду своїх батьків?

— Гадаю, мене виховували правильно, але у вихованні свого сина я внесу істотні зміни. Мені бракувало спілкування з батьком — так склалося, але я за це до нього не в претензії. Я та брат Роман завжди були під маминою опікою. Виховуючи сина, я маю це врахувати.

— Ваша мати не працює?

— Ні. Ба
вона залиш
зав приблиз
прагнути ва
ти створи у
затишок.

— Батьк
Одеському
філологію, а

— Вона
народився с

— Тобі
мама надто
ла собою в

— Так. А
ва, оскільки
ру самоціл
сім'ю, дітей
на ноги.

— Чи во
твоя дружи
шляхом?

— Так.